



פרץ איינהורן

הטרמפיסטית שלא אשכח

לארוחת צהריים. ניגשתי למוכר וסיפרתי לו את הסיפור, "האם תסכים בבקשה להיות שותף להשלמת הפינוק לחיילים?" בעל המכולת לא חשב יותר מדי: "בשמחה. קח את כל קופסאות הגלידה פרווה שיש ותמשיך לחזק את החיילים שלנו".

הגעתי מאושר וטוב לב בדיוק לארוחת הצהריים של פלוגת החיילים, פרסתי את הגלידות, הגביעים, הלפתניות והכפיות על שולחן וביקשתי מהמפקדים והחיילים שקט לשתי דקות. כולם שמעו ממני הם זוכים לקבל היום גלידות בטעמים, שיתוף פעולה מדהים של צדיקה בת תשעים ושלוש עם בעל המכולת ששמח והתרגש להיות שותף במצווה לחזק אתכם להמשיך ולעמוד בזקיפות קומה לאומית על משמרכם.

כולם היו מאושרים ונהנו מהגלידה שהגיעה בדיוק בזמן הנכון. ברוך ה' היה קידוש ה' גדול. אחרי ארוחת הצהריים ביקשתי מהמפקדים עשר דקות לדבר ולהתחזק קצת עם החיילים הרתיים שמעוניינים, ברוך השם המפקדים נתנו אישור. למדנו קצת תורה והשתדלנו להבין שהתורה הקדושה נותנת כוחות לעשייה הצבאית, והעשייה הצבאית היא עבודה ה' שנותנת כוחות להיות קשורים ומדובקים בתורה יותר ויותר.

לפני שנפרדתי מהחיילים לשלום אמרתי להם: תראו כמה שפע טוב וטהרה ירד לעולם מטרמפ אחד, מזקנה אחת, ממאה שקל שהפכו לכחמש מאות ש"ח שעשו טוב במוחות ובלבבות של כשמונים חיילים. זה פשוט פלאי פלאות. איזה כוח יש לכל מעשה של מצווה, כמה זה מכה גלים, על כמה מעגלים זה משפיע וכמה זה מחזק!

מי יודע כמה זכתה אותה יהודיה לפעול בשמים בברכות "שהכל" של כמה עשרות חיילים, וכמה הגלידה שנכנסה לפה במתיקות גם פתחה וריפאה לבבות שבורים, וכמה הרהורי תשובה נולדו מהסיפור המופלא והאלוקי הזה... וכמה הצבא, החיילים ואנחנו התחזקנו מסיפור אחד קטן. וכמה אלפי סיפורי צדיקים של אנשים חיים מסתובבים בינינו. "אשרי העם שככה לו, אשרי העם שה' אלוהיו".

הייתי בדרך לביקור חיילים בבית אל. הגעתי לצומת הנשיא ואני רואה שבתחנה עומדת אישה מבוגרת מאוד שמנסה לעצור טרמפים. עצרתי. היא הייתה בדרך ליישוב שובל. שאלתי אותה מאיפה היא באה ולמה בטרמפים, והזקנה הצעירה הזאת עונה לי: "אני רופאה במקצועי ומתנדבת בבאר שבע. אני בת תשעים ושלוש ולכן גם לא מאפשרים לי לנהוג ברכב, אז אין לי ברירה ואני תופסת כל יום טרמפים משובל לבאר שבע. חוץ מזה אני ניצולת שואה, תראה את המספר על היד שלי. הניצחון שלי על הגרמנים הארורים זה שזכיתי להקים משפחה ולעלות לארץ ויש לי נכדים בצבא". ואז היא שאלה אותי לאן אני נוסע. סיפרתי לה שאני זוכה להסתובב במשך השבוע ולבקר חיילים בבסיסים ומוצבים ברחבי ארצנו הקדושה וללמוד איתם תורה ולהתחזק איתם ביחד. האישה מאוד התרגשה ופתחה את התיק שלה, הוציאה מהארנק מאה ש"ח וביקשה ממני: "האם תוכל בבקשה לקנות משהו לחיילים בשמי?" ענית לה: "בשמחה רבה. את נותנת לי הרבה כוח, וגם אספר לחיילים על הזכות לקחת אותך טרמפ".

בינתיים הגעתי לשובל, הורדתי את האישה בבית שלה ונפרדנו לשלום. ככלל יסוד בחיים אני אוהב להגיד שאם יש אפשרות לאסוף טרמפיסטים ולקחת אותם עד הבית זו השלמת המצווה: "המתחיל במצווה אומרים לו גמור", "אין המצווה נקראת אלא על שם גומרה" ואין שמחה גדולה כשמחת ה"פינישים".

ניצולת שואה בת 93, רופאה במקצועה, מתנדבת ובשביל זה מיטלטלת בטרמפים ועוד תורמת כסף כדי לפנק חיילים, זה אלוקי! אבל מה אפשר לקנות במאה ש"ח לפלוגת חיילים? אמרתי לעצמי שאגיע למכולת בבית אל, אספר את הסיפור הנפלא הזה לבעל המכולת והוא ידאג להשלים לי את הנדרש לפינוק החיילים. הייתי ממש בטוח במאמרי חז"ל הקדושים "הבא ליטהר מסייעין לו" ו"הכל מסייעין למלאכת שמים"; ובסיפור הזה אין כל ספק שזו מלאכת שמים. הגעתי לבית אל, היה יום מאוד חם והשעה שעת צהריים, החלטתי שאני קונה גלידות פרווה במספר טעמים כמנה אחרונה

דמיון נובע

המרת ים דמיון למצא

הקורס לקורס השנתי
בת"א ובירושלים - בעיצומה

הקורס מיועד למטפלים,
אנשי חינוך וכל מי שמעוניין
לרכוש שפה חדשה
ופורצת דרך לגילוי הנפש
ואוצרותיה הטבעיים

קורס ללימוד שיטת
התבוננות וטיפול
ייחודית באמצעות
עולם הדמיון

ההרשמה לקורס השנתי
בת"א ובירושלים - בעיצומה

מוזמנים לבוא ולהינות במפגשי מבוא:
גברים בירושלים: ד' באלול (15 לאוגוסט)
נשים בת"א ובירושלים: י"א אלול (22 לאוגוסט)

הרשמה חובה. לפרטים: 054-5774431 • dimyonovea.com

מחנה משותף

רוצים לפתוח את השנה עם חוויה משמעותית?
מרגישים צורך להעניק מהעוצמה הרוחנית של ימי הדין?

הבסיס לשנה טובה!

בואו לחגוג את ראש השנה
עם חיילי צבא הגנה לישראל

כישורים נדרשים: יכולת עבודה עם קהל מגוון,
העברת שיעורים, הנחיית סדר החג ותקיעה בשופר
חדנות וקריאה בתורה - יתרון

יום השתלמות, מיזנים והכנה
יתקיים בירושלים ביום ראשון ח' אלול

לפרטים נוספים
נא לשלוח מייל ל- mahneroshshana@gmail.com